

Liberecká knihovna otevřela výstavu Literárního minimuzea autorů z regionu

15. 11. 2024 13:09

Založit a vystavit sbírku Literárního minimuzea autorů Liberecka se rozhodli pracovníci Krajské vědecké knihovny v Liberci.

„Pro nás vše začalo díky daru Otokara Simma, razítka předválečného německého autora Gustava Funkeho, jednoho ze spisovatelů z naší antologie *Ještědské květy*, díky kterému nás napadlo vytvořit sbírku předmětů autorů Liberecka,“ vysvětluje autor výstavy Marek Sekyra, který v liberecké knihovně působí coby vedoucí oddělení Všeobecná knihovna.

Výstava byla poprvé k vidění u příležitosti konání festivalu Den poezie v úterý 12. listopadu ve spolupráci s Libereckým autorským kruhem LAK, jehož členové Martin Trdla a Julius Benko večer doprovodili svými básnickými texty a spolu s dalšími členy LAKu Štěpánem Kučerou a Miroslavem Stuchlým se významně podíleli na obsahu a podobě samotné výstavy.

„Literární provoz a kritiku stále trápí, a pořád budou, spory, zda oddělit autora od jeho díla a číst ho autonomně, nebo ho v něm vnímat a na základě toho k věci přistupovat. To rozlouskávat nechci, ale troufám si tvrdit, že na toto téma se můžeme dívat i jinak a do debaty nad ním může, s nadsázkou řečeno, přispět snad i toto minimuzeum. V době, kdy průměrnou knihu brzy napíše umělá inteligence, je dobré se podívat a ujistit, že ten a ten autor je opravdu z masa a kostí, chodí do práce, nakupuje, má své neřesti, do něčeho své dílo vyťukává a tak podobně. Navíc si myslíme, že expozice může návštěvníky, které regionální autoři míjejí, k jejich tvorbě přivést. A literáti, na něž třeba tolik nemíří záře velkých reflektorů, budou za kousek slávy vděční. Jsme proto rozhodně rádi, že nás knihovna s tímto skvělým projektem oslovila a že jsme se mohli zamyslet, co bychom tak do toho muzea coby kousek nás poskytli,“ říká předseda Libereckého autorského kruhu Martin Trdla, který do expozice přispěl svým sakem, v němž napsal několik básní.

Sbírka se postupně rozrůstala a dnes si v ní lze prohlédnout například grafický list k románu *Krabat* od Otfrieda Preußlera, vlastnoručně opoznamkovanou knihu *Jak poznám ptáky* v přírodě Miloslava Nevrlého, psací stroj Milana Hrabala, dýmku Stanislava Kubína, počítač Jana Šebelky, náramky a prsteny Věry Vohlídalové nebo tenisky Pavla Bryce.

Literárních muzeí či památníků je v kraji pramálo. jeho literární historie je však rozsáhlá – od 19. století do současnosti je tvořena již více než 500 autory, ženami i muži, Němci, Čechy, Židy, Romy i dalšími, autory mnoha různých žánrů pro děti i dospělé. Jedním z nejvýznamnějších představitelů je Miloslav Nevrlý, autor Knihy o Jizerských horách a Karpatských her, či např. Otfried Preußler, spisovatel, který světové literatuře daroval Čarodějova učně (v německé originále vyšlo jako Krabat) a dětem Malou čarodějnici.

Přímo v Liberci působí po roce 2000 dvě zásadní literární sdružení – Kruh autorů Liberecka a jeho nástupce Liberecký autorský kruh – a s nimi řada dalších spisovatelů více či méně sdružených, mezi nimi například autoři spjatí s Technickou univerzitou, s festivalem Literární pozdravy, se samotnou knihovnou a časopisem Světlik, s Jizersko-ještědským horským spolkem, s Veletrhy dětské knihy, dále skautští spisovatelé, autoři spjatí s různými nakladatelstvími a mnozí další.

Společnou snahou těchto autorů, institucí a sdružení je mimo jiné uchovávat a zpřítomňovat naši regionální literární tradici, byť například prostřednictvím civilních předmětů všedního lidského života. Výstava Literárního minimuzea je v tomto kontextu tedy zatím jen malou ukázkou a ochutnávkou, jak bohatá a různorodá je literární historie Libereckého kraje. „*Budeme ale rádi, když se stane zároveň i výzvou pro další autory, kteří by se chtěli připojit k naší sbírce a podílet se na jejím rozšiřování. Neváhejte a doneste... třeba formu na bábovku,*“ dodal Sekyra.

Sbírka bude v knihovně vystavena až do konce roku 2024 uprostřed Všeobecné půjčovny pod schodištěm, tam kde do země vrůstá Žíla Lukáše Rittsteina. Do budoucna se počítá s jejím opakovaným vystavováním v rozšířené podobě.

TZ: Krajská vědecká knihovna